

Torstai 9. heinäkuuta 2015

P8_TA(2015)0272

Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelu

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. heinäkuuta 2015 Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelusta (2015/2002(INI))

(2017/C 265/13)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklan, 3 artiklan 5 kohdan sekä 8 ja 21 artiklan,
- ottaa huomioon komission sekä komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan 4. maaliskuuta 2015 julkaiseman yhteisen kuulemisasiakirjan ”Kohti uutta Euroopan naapuruuspolitiikkaa ⁽¹⁾”,
- ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2011 annetun komission ja varapuheenjohtajan / korkean edustajan yhteisen tiedonannon ”Demokratiaan ja yhteiseen vaurauteen tähtäävä kumppanuus eteläisen Välimeren maiden kanssa” (COM(2011)0200) ⁽²⁾ ja 25. toukokuuta 2011 annetun varapuheenjohtajan / korkean edustajan tiedonannon ”Uusi strategia muutostilassa olevia naapurimaita varten” (COM(2011)0303) ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2003 annetun komission tiedonannon neuvostolle ja Euroopan parlamentille ”Laajempi Eurooppa ja naapuruus: uusi kehys suhteille EU:n itäisiin ja eteläisiin naapureihin” (COM(2003)0104) ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 18. helmikuuta 2008 annetut Euroopan naapuruuspolitiikkaa koskevat neuvoston päätelmät ⁽⁵⁾ ja 20. huhtikuuta 2015 annetut Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelua koskevat neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon ulkoasiainneuvoston 24. kesäkuuta 2013 hyväksymät suuntaviivat homo- ja biseksuaalien, transihmisten sekä intersukupuolisten henkilöiden (HLBTI) kaikkien ihmisoikeuksien edistämiseksi ja suojelemiseksi,
- ottaa huomioon aiemmat Euroopan naapuruuspolitiikkaa koskevat päätöslauselmansa: 20. marraskuuta 2003 annettu päätöslauselma laajemmasta Euroopasta ja naapuruudesta: uusi kehys suhteille EU:n itäisiin ja eteläisiin naapureihin ⁽⁶⁾, 20. huhtikuuta 2004 annettu päätöslauselma, joka koskee laajempaa Eurooppaa ja uutta naapuruuspolitiikkaa ⁽⁷⁾, 19. tammikuuta 2006 annettu päätöslauselma Euroopan naapuruuspolitiikasta ⁽⁸⁾, 15. marraskuuta 2007 annettu päätöslauselma Euroopan naapuruuspolitiikan lujittamisesta – itäinen ulottuvuus ⁽⁹⁾, 7. huhtikuuta 2011 annettu päätöslauselma Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelusta – itäinen ulottuvuus ⁽¹⁰⁾, 7. huhtikuuta 2011 annettu päätöslauselma Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelusta – eteläinen ulottuvuus ⁽¹¹⁾, 14. joulukuuta 2011 annettu päätöslauselma Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelusta ⁽¹²⁾, 23. lokakuuta 2013 annettu päätöslauselma Euroopan naapuruuspolitiikasta: kohti vahvempaa kumppanuutta; Euroopan parlamentin kanta vuoden 2012 määrääaikaiskertomuksiin ⁽¹³⁾ ja 12. maaliskuuta 2014 annettu päätöslauselma EU:n ja itäisten kumppanuusmaiden välisten suhteiden painopisteistä ⁽¹⁴⁾,
- ottaa huomioon 22. toukokuuta 2015 kokoontuneen itäistä kumppanuutta käsitelleen EU:n huippukokouksen antaman Riian lausuman,

⁽¹⁾ JOIN(2015)0006. <http://ec.europa.eu/enlargement/neighbourhood/consultation/consultation.pdf>

⁽²⁾ http://eeas.europa.eu/euromed/docs/com2011_200_en.pdf

⁽³⁾ <http://eurlex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0303:FIN:fi:PDF>

⁽⁴⁾ http://eeas.europa.eu/enp/pdf/pdf/com03_104_en.pdf

⁽⁵⁾ Ulkoasiainneuvoston 18. helmikuuta 2008 antamat päätelmät, http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/gena/98818.pdf

⁽⁶⁾ EUVL C 87 E, 7.4.2004, s. 506.

⁽⁷⁾ EUVL C 104 E, 30.4.2004, s. 127.

⁽⁸⁾ EUVL C 287 E, 24.11.2006, s. 312.

⁽⁹⁾ EUVL C 282 E, 6.11.2008, s. 443.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 296 E, 2.10.2012, s. 105.

⁽¹¹⁾ EUVL C 296 E, 2.10.2012, s. 114.

⁽¹²⁾ EUVL C 168 E, 14.6.2013, s. 26.

⁽¹³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0446.

⁽¹⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0229.

Torstai 9. heinäkuuta 2015

- ottaa huomioon tulevaisuuden energiayhteisöä pohtivan korkean tason mietintäryhmän (High Level Reflection Group on the Energy Community for the Future) kertomuksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A8-0194/2015),
- A. toteaa, että Euroopan naapuruuspolitiikka (ENP) luotiin syventämään suhteita, tehostamaan yhteistyötä ja lujittamaan unionin kumppanuutta naapurimaiden kanssa, jotta voidaan kehittää yhteinen vakauteen, turvallisuuteen ja vaurauteen perustuva alue, kuten Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 8 artiklassa korostetaan; toteaa, että tavoite pysyy samana;
- B. toteaa, että naapurimaissa ilmenee nykyään voimakkaita muutoksia, jotka johtuvat pitkäaikaisten ja uusien turvallisuushaasteiden kasvavasta määrästä, ja ne ovat ENP:n käynnistämisaikankohtaan verrattuna epävakaampia ja huomattavasti turvattomampia ja niiden talouskriisi on syventynyt;
- C. toteaa, että tarkistetun politiikan olisi perustuttava keskinäiseen vastuuvastuuseen ja EU:n yhteisiin arvoihin ja periaatteisiin mukaan luettuina demokratia, oikeusvaltioperiaate, ihmisoikeudet sekä tehokkaat, vastuulliset ja avoimesti toimivat julkiset elimet, ja että nämä arvot ja periaatteet edistävät niin naapurimaiden etuja kuin omiakin etujamme vakauden, turvallisuuden ja vaurauden alalla; toteaa, että käytännön ongelmista ja haasteista huolimatta unionin on vankkumatta tuettava kaikissa maissa siirtymäprosesseja sekä demokratiaa, ihmisoikeuksien kunnioittamista ja oikeusvaltioperiaatetta;
- D. toteaa, että aseelliset tai jäätyneet konfliktit ja kriisit koettelevat edelleen laajoja osia naapurimaista; ottaa huomioon, että kumppanimaiden on tavoiteltava rauhanomaista ratkaisua nykyisiin konflikteihin; toteaa, että niin jäätyneet kuin pitkittyneet konfliktit vaikuttavat haitallisesti taloudelliseen, sosiaaliseen ja poliittiseen muutokseen samoin kuin alueelliseen yhteistyöhön, vakauteen ja turvallisuuteen; katsoo, että unionilla olisi oltava aktiivisempi rooli nykyisten konfliktien rauhanomaisessa ratkaisemisessa;
- E. toteaa, että konfliktit heikentävät Euroopan naapuruuspolitiikan todellisen ja tehokkaan monenvälisen ulottuvuuden kehittymistä; toteaa, että rauha ja vakaus ovat ENP:n keskeisiä tekijöitä; toteaa, että kumppanimaiden on noudatettava mainittuja periaatteita;
- F. toteaa, että EU tuomitsee voimakkaasti kaikenlaiset ihmisoikeusrikkomukset, kuten naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan, raiskaukset, orjuuden, kunniarikokset, pakkoavioliitot, lapsityövoiman käytön ja naisten sukuelinten silpomisen;
- G. toteaa, että alueen tapahtumat ovat vuodesta 2004 lähtien ja etenkin viime vuosina osoittaneet, että ENP:llä ei kyetä reagoimaan riittävässä määrin ja ripeästi haastaviin olosuhteisiin, jotka muuttuvat nopeasti;
- H. toteaa, että ENP on edelleen unionin ulkopoliittikan strateginen painopisteala; toteaa, että ENP:n tarkistuksen yhteydessä on pyrittävä vahvistamaan sitä ja ylläpitämään edistymistä kohti kokonaisvaltaisesti kattavaa ja tehokasta EU:n yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa;
- I. ottaa huomioon, että komissio ja Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH) ovat yhdessä neuvoston ja parlamentin kanssa yrittäneet muokata ENP:tä korjatakseen sen puutteet ja mukauttaakseen sitä muuttuneisiin kansallisiin ja kansainvälisiin olosuhteisiin; toteaa, että nämä pyrkimykset näkyivät ENP:n uudessa kaudelle 2014–2020 tarkoitetussa rahoitusvälineessä, Euroopan naapuruusvälineessä (ENI); toteaa, että ENP:n uudelleen arvioinnissa olisi otettava huomioon nykyiset haasteet, joita Itä-Ukrainan kriisi, Krimin miehitys ja Da'esh aiheuttavat;
- J. toteaa, että turvattomuus, epävakaas ja epäsuotuisat sosioekonomiset olot naapurivaltioissa voivat aiheuttaa kielteisiä seurauksia ja muuttaa aikaisempia demokraattisia suuntauksia päinvastaiseen suuntaan;
- K. toteaa, että uusi lähestymistapa otettiin käyttöön vuonna 2011 ja sen jälkeiset tapahtumat naapurimaissa ovat osoittaneet, että unionin on edelleen harkittava uudelleen naapurussuhteitaan ja otettava huomioon erilaiset ulkoiset ja sisäiset realiteetit; toteaa, että unionin on reagoitava naapurustonsa uusiin haasteisiin ja mukautettava strategiaansa tarkastelemalla etujaan ja painopisteitään sekä arvioimalla kyseisen politiikan välineitä, kannustimia ja saatavilla olevia resursseja ja politiikan houkuttelevuutta kumppaneiden kannalta;
- L. ottaa huomioon, että vuonna 2011 tehty ENP:n tarkistus vahvisti sen, että uuden lähestymistavan on pohjaututtava keskinäiseen yhteisvastuuseen ja yhteiseen sitoumukseen edistää ihmisoikeuksien, demokratian ja oikeusvaltion yleismaailmallisia arvoja;

Torstai 9. heinäkuuta 2015

- M. katsoo, että EU:lla olisi oltava aktiivisempi rooli nykyisten konfliktien ja erityisesti niiden pitkittyneiden ja lukkiutuneiden konfliktien rauhanomaisessa ratkaisemisessa, jotka muodostavat tällä hetkellä ylipääsemättömän esteen ENP:n täysipainoiselle kehittämiselle itäisissä ja eteläisissä kumppanimaissa ja vaikuttavat haitallisesti hyviin naapurussuhteisiin ja alueelliseen yhteistyöhön;
- N. toteaa, että ENP:n piiriin kuuluu erilaisia naapurimaita erilaisine intresseineen, tavoitteineen ja valmiuksineen;
- O. toteaa, että politiikassa tarvitaan eriytetty ja tilanteeseen räätälöity lähestymistapa etenkin siksi, että unionin naapurusto on muuttunut aiempaa hajanaisemmaksi ja maat poikkeavat toisistaan monissa suhteissa, mukaan luettuina niiden omat unionia koskevat tavoitteet ja odotukset, niiden kohtaamat haasteet ja ulkoinen ympäristö; toteaa, että unionin ja ENP:n kohdemaiden kahdenväliset suhteet ovat eri kehitysvaiheissa; toteaa, että ”enemmällä enemmän” -periaatteen vaikuttava soveltaminen on olennaisen tärkeää kumppanimaiden kanssa ylläpidettäviä suhteita muodostettaessa ja tehtäessä eroja kumppanimaiden välillä; katsoo, että unionin olisi ”palkittava” sekä taloudellisesti että muita ENP:n mukaisia kannustimia soveltaen maita, jotka tehostavat yhteistyötään sen kanssa ja edistyvät eurooppalaisten arvojen saavuttamisessa; toteaa, että unionin naapurimaiden olisi voitava määrittää oma tulevaisuutensa ilman ulkoista painostusta;
- P. katsoo, että Euroopan naapuruuspolitiikan maiden välisten konfliktien ja kiistojen ratkaisemisessa saavutettua edistystä olisi pidettävä arviointikriteerinä vuosittaisissa edistymiskertomuksissa;
- Q. toteaa, että itsenäisten valtioiden alueellisen koskemattomuuden kunnioittaminen on EU:n naapuruuspolitiikan maiden välisten suhteiden perusperiaate ja että on mahdoton hyväksyä sitä, että jokin valtio miehittää toiseen valtioon kuuluvan alueen;
- R. toteaa, että monivuotisessa rahoituskehyksessä unionille ”maailmanlaajuisen toimijan” roolia varten vuoteen 2020 varatut määrärahat muodostavat ainoastaan 6 prosenttia koko talousarviosta, mikä kattaa kaikki asiaa koskevat ohjelmat, myös kehitys- ja yhteistyöohjelmat;
- S. toteaa, että ENP on kokonaisuudessaan edistänyt unionin esiintymistä yhteisenä rintamana naapurimaihin nähden; toteaa, että jäsenvaltioiden olisi oltava tärkeässä roolissa naapurimaiden suhteen yhdenmukaistamalla toimintaansa ja lisäämällä unionin uskottavuutta ja toimintakykyä esiintymällä yhteisenä rintamana;
- T. katsoo, että komission ja EUH:n toteuttaman kuulemisprosessin olisi oltava kattava ja osallistava, jotta voidaan varmistaa kaikkien asianosaisten sidosryhmien kuuleminen; katsoo, että on aiheellista painottaa naisten oikeuksia ja sukupuolten yhdenvertaisuutta edistävien järjestöjen kannustamista osallistumaan tähän kuulemisprosessiin; katsoo, että olisi toteutettava lisätoimia, jotta edistetään ENP:n näkyvyyttä ja sitä koskevaa tietoisuutta kumppanimaissa;
- U. katsoo, että itäisillä ja eteläisillä kumppanivaltioilla on erilaisia ongelmia ja että niiden menestyksellinen ratkaiseminen edellyttää ENP:ltä joustavaa ja mukautuvaa suhtautumista kunkin alueen erityistarpeisiin ja -haasteisiin;
1. korostaa ENP:n uudelleentarkastelun merkitystä, tarpeellisuutta ja oikeaa ajoitusta; tähdentää, että tarkistetun ENP:n avulla olisi voitava reagoida nopeasti, joustavasti ja asianmukaisesti paikalla vallitsevaan tilanteeseen, samalla kun esitetään pitkän aikavälin strateginen visio suhteiden kehittämisestä naapurimaihin sekä kahden- että monenvälisessä kehyksessä edistäen ENP:n perustana olevia keskeisiä arvoja;
 2. painottaa, että ENP on olennainen osa EU:n ulkopoliittikkaa ja sen on säilyttävä erillisenä politiikkana; katsoo, että ENP sijoittuu EU:n ulkoisen toiminnan yhteyteen ja sen potentiaali perustuu ainutlaatuisen valmiuteen ottaa käyttöön moninaisia välineitä diplomatian, turvallisuuden, puolustuksen, talouden, kaupan ja kehityksen alalla ja humanitaarisella alalla; katsoo, että tehokas ENP on olennaisen tärkeää unionin ulkopoliittisen uskottavuuden ja maailmanlaajuisen aseman parantamiseksi; katsoo, että ENP:n on osoitettava unionin todellista johtajuutta sekä naapurustossa että maailmanlaajuisesti;
 3. pitää edelleen arvokkaana ENP:n alkuperäistä tavoitetta: unionin yhteisiin arvoihin ja periaatteisiin perustuvan vaurauden, vakauden, turvallisuuden ja hyvien naapurussuhteiden alueen luominen tarjoamalla apua ja kannustimia, jotta naapurimaissa voidaan niiden omalla vastuulla ja sovitusti toteuttaa perusteellisia rakenneuudistuksia, jotta voidaan vahvistaa sitoutumista unioniin; korostaa siksi, että on otettava opiksi aiemmista kokemuksista, palattava perusasioihin ja palautettava edellä mainitut tavoitteet tärkeimmiksi kysymyksiksi;

Torstai 9. heinäkuuta 2015

4. painottaa ENP:n strategista merkitystä politiikkana, jolla luodaan monitasoisia suhteita ja voimakasta keskinäistä riippuvuutta EU:n ja sen naapuruston kumppanimaiden välillä; korostaa, että ENP:n perushaasteena on saada aikaan todellisia ja konkreettisia parannuksia kumppanimaiden kansalaisten arjessa; katsoo, että olisi toteutettava toimia, jotta ENP:stä tulee toimintamallina voimakkaampi, poliittisempi ja tehokkaampi, myös siten, että vahvistetaan siihen liittyviä myönteisiä tekijöitä esimerkiksi kiinnittämällä enemmän huomiota kumppanuuteen yhteiskuntien kanssa, eriyttämiseen ja enemmän lähestymistapaan;
5. korostaa, että uudistetun politiikan ytimessä on edelleen oltava unionin perustana olevien yleismaailmallisten ihmisoikeuksia, oikeusvaltiota, demokratiaa, vapautta, yhdenvertaisuutta ja ihmisarvoa koskevien perusarvojen kunnioittaminen, kuten kaikkien unionin ja kolmansien maiden välillä tehtyjen assosiaatiosopimusten 2 artiklassa lausutaan; muistuttaa, että oikeusvaltioperiaatteen vahvistaminen ja demokratian ja ihmisoikeuksien tukeminen on kumppanimaiden etujen mukaista; vaatii asettamaan tiukempia ehtoja, joissa edellytetään näiden yhteisten perusarvojen kunnioittamista; painottaa ihmisoikeuksista vastaavan unionin erityisedustajan ja eurooppalaisen demokratiarahaston roolia tässä yhteydessä;
6. korostaa, että uudistetun politiikan on oltava strategisempaa ja täsmällisemmin keskitettyä, joustavaa ja johdonmukaista ja poliittisesti motivoitunutta; kehottaa unionia laatimaan ENP:tä koskevan selkeän poliittisen vision ja kiinnittämään erityistä huomiota sen omiin poliittisiin painopistealoihin itäisissä ja eteläisissä naapurimaissa; kehottaa ottamaan huomioon kunkin alueen maiden erilaiset haasteet sekä niiden toisistaan poikkeavat pyrkimykset ja poliittiset tavoitteet; toteaa, että sekä itäinen kumppanuus että Välimeren kumppanuus ovat olennaisen tärkeitä; kehottaa nimittämään itäisiä ja eteläisiä naapureita varten erityisedustajat, joiden tehtävänä on poliittisesti koordinoida uudistettua politiikkaa ja osallistua kaikkiin unionin toimiin naapurustossa;
7. painottaa, että jäsenvaltioilla, niiden asiantuntemuksella ja kahdenvälisillä suhteilla ENP-maihin on keskeinen merkitys laadittaessa johdonmukaista unionin politiikkaa; korostaa asianmukaisen koordinoinnin tarvetta varapuheenjohtajan /korkean edustajan, Euroopan naapuruuspolitiikasta ja laajentumisneuvotteluista vastaavan komission jäsenen, unionin edustustojen ja erityisedustajien välillä, jotta vältetään toimenpiteiden päällekkäisyys; korostaa tältä osin, että unionin edustustot ovat tärkeitä toimijoita ENP:n täytäntöönpanossa;
8. kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa kehittämään sellaisia Euroopan talusalueen mallin mukaisia ehdotuksia yhteistyölle halukkaiden eurooppalaisten naapurivaltioiden kanssa, jotka voisivat olla jälleen yksi askel eteenpäin niiden EU-näkymissä ja voisivat perustua siihen, että laajennetaan osallistumista EU:n alueeseen vapauksien ja täysimääräisen yhteismarkkinoihin integroitumisen osalta ja joihin liittyy entistä tiiviimpi yhteistyö yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) alalla;
9. kehottaa määrittelemään lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin painopisteet ja strategiset tavoitteet, kun otetaan huomioon, että ENP:llä olisi pyrittävä luomaan eriytetty lähestymistapa yhteistyön edistämiseksi eri aloilla ENP-maiden kanssa ja niiden kesken; tähdentää, että lähestymistapaansa määrittäessään unionin olisi tarkasteltava omia etujaan ja painopisteitään ja asianomaisten maiden etuja ja painopisteitä sekä näiden maiden kehittyneisyyttä ottaen huomioon yhteiskuntien edut ja pyrkimykset, poliittiset tavoitteet ja geopoliittisen ympäristön;
10. korostaa, että uuden lähestymistavan päänäkökohtina olisi oltava paikallinen omistajuus, avoimuus, keskinäinen vastuuvollisuus ja osallisuus, jotta voidaan varmistaa, että yhteisön ja yhteiskunnan kaikki kerrostumat, eivät vain tietyt ryhmät, pääsevät hyötymään kussakin maassa ENP:n eduista;
11. korostaa olevansa vakuuttunut siitä, että kumppanimaiden omien kehitysmahdollisuuksien vahvistamiseksi on tarpeen mennä ENP:ssä nykyisin vallalla olevaa poliittista vuoropuhelua pidemmälle ja laajentaa sitä myös sosiaalisella, taloudellisella ja kulttuurisella vuoropuhelulla, jossa otetaan huomioon kumppanimaiden koko poliittinen, sosiaalinen, etninen ja kulttuurinen monimuotoisuus; painottaa paikallisyhteisöjä suorasti osallistavan alueellisen yhteistyön myönteistä merkitystä ja siitä saatuja kokemuksia;
12. pitää valitettavana, että unionin ja sen naapurimaissa olevien kumppaneiden yhteistyöhön on kohdennettu vain rajatusti resursseja etenkin kun tilannetta verrataan kolmansien maiden sidosryhmien ENP-maihin investoimiin huomattavasti suurempiin resursseihin; huomauttaa, että tämä heikentää EU:n kykyä edistää ja toteuttaa toimia, jotka palvelevat sen strategiaa etuja sen naapurialueella; korostaa, että tukea on virtaviivaistettava ja varoja on lisättävä, jotta voidaan palkita ja tukea kumppanimaita, jotka ovat sitoutuneet aidosti uudistusten toteuttamiseen, demokratisoimiseen ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen ja edistyneet näiden suhteen konkreettisesti;

Torstai 9. heinäkuuta 2015

13. korostaa tarvetta tehostaa vastuuvollisuus- ja avoimuusmekanismeja kumppanimaissa, jotta varmistetaan, että niillä on valmiudet hyödyntää ja käyttää varat vastuullisesti ja tarkoituksenmukaisesti; kehottaa siksi komissiota varmistamaan, että on olemassa tehokkaat mekanismit, joilla seurataan ja valvotaan EU:n tuen käyttöä ENP-maissa, kansalaisyhteiskunnan suorittama valvonta mukaan luettuna;

14. kehottaa painokkaasti unionia kohentamaan koordinoitua muiden tuentantajien ja kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa, mukaan luettuna AMICI-aloite, täyttääkseen sitoumuksensa, jonka mukaan siitä tulee vastuullisempi, kunnioitettu ja tehokas globaali toimija, ja edellyttää yhteistä ohjelmasuunnittelua jäsenvaltioiden kanssa ja niiden kesken; korostaa, että on parannettava koordinoitua jäsenvaltioiden sekä alue- ja paikallisviranomaisien kanssa, jotta unionin naapurimaiden kanssa tehtävän yhteistyön lyhyen ja keskipitkän aikavälin tavoitteisiin voidaan soveltaa yhteistä, johdonmukaista ja vaikuttavaa lähestymistapaa, ja edellyttää tätä koskevien keskustelujen käynnistämistä neuvoston kanssa;

15. korostaa, että EU:n olisi annettava sen tehostettua toimintaa naapurialueellaan koskeviin tavoitteisiin myös riittävä rahoitus; katsoo, että ulkoisten rahoitusvälineiden väliarvioinnissa olisi otettava huomioon politiikan uudelleentarkastelu ja että siksi ENP:n tehokkaammaksi tekemistä, unionin ennustettavaa ja kestävästä sitoutumista kumppaneihinsa sekä riittävää menettelyllistä joustavuutta koskevan pyrkimyksen olisi heijastuttava myös ENI:in; kehottaa myös lisäämään EU:n eri ulkoisten rahoitusvälineiden välistä johdonmukaisuutta ja yhtenäisyyttä;

16. korostaa tässä suhteessa eurooppalaisen demokratiarahaston välittäjäroolia, sillä se täydentää unionin välineitä uudella, joustavammalla ja herkemmin reagoivalla, puutteita paikkaavalla ja taloudellisesti tehokkaalla lähestymistavalla; kehottaa komissiota kohdentamaan lisää resursseja eurooppalaiseen demokratiarahastoon;

17. myöntää, että asenteilla Eurooppaa ja unionia kohtaan on naapurimaissa todellinen vaikutus konfliktiin, mutta torjuu kaikenlaisen osallistumisen vainoihin ja ihmisoikeusloukkauksiin naapurimaissa virheellisellä lyhyen aikavälin vakauden tavoittelulla;

Unionin tason toimien lisäarvo*Euroopan naapuruuspolitiikan uudistaminen*

18. korostaa, että ENP:tä on uudistettava, jotta sen piiriin kuuluvien maiden kanssa voidaan kehittää vahvoja, strategisia ja kestäviä kumppanuuksia EU:n arvojen ja periaatteiden säilyttämisen ja yhteisten etujen edistämisen pohjalta; edellyttää, että politiikan teknisiä näkökohtia tuetaan selkeällä poliittisellä visiolla;

19. toteaa, että ENP:ssä olisi otettava käyttöön sen omat menetelmät ja välineet, joiden olisi vastattava eri ENP-maiden ja unionin itselleen asettamia pyrkimyksiä ja tavoitteita;

20. kehottaa komissiota keskittymään yhdessä kumppaneiden kanssa ja yhteisten etujen perusteella valituille aloille, joilla voidaan saada aikaan edistystä ja yleistä lisäarvoa, ja laajentamaan yhteistyötä vaiheittain edistymisen ja tavoitteiden perusteella, jotta edistetään etenkin talouskasvua ja inhimillistä kehitystä tuleviin sukupolviin keskittyen; korostaa, että taloudellisia uudistuksia on tehtävä rinnan poliittisten uudistusten kanssa ja että hyvää hallintoa voidaan saada aikaan vain demokraattisiin instituutioihin perustuvan avoimen, vastuullisen ja läpinäkyvän päätöksenteon avulla;

21. korostaa, että laajentumispolitiikka ja naapuruuspolitiikka ovat erillisiä politiikkoja, joilla on erilaiset tavoitteet; toteaa kuitenkin, että ENP:n piiriin kuuluvat Euroopan maat voivat kaikkien Euroopan maiden tavoin hakea unionin jäsenyyttä, jos ne täyttävät Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 49 artiklassa olevat tukikelpoisuutta ja liittymistä koskevat ehdot ja edellytykset; tunnustaa, että uudistusten ja siirtymän on oltava etusijalla, haluamatta herättää epärealistisia odotuksia, mutta korostaa, että jäsenyyshmahdollisuus tulee säilyttää kannustimena kaikille jäsenyykelpoisille maille, jotka ovat selvästi osoittaneet pyrkivänsä eurooppalaisiin päämääriin ja tavoitteisiin;

Torstai 9. heinäkuuta 2015

Tuki demokratialle, oikeuslaitoksen uudistamiselle, oikeusvaltioperiaatteelle, hyvälle hallintotavalle ja instituutioiden valmiuksien kehittämiselle

22. pitää demokratiiaan, oikeusvaltioperiaateeseen, hyvään hallintotapaan, valtiorakenteiden kehittämiseen, ihmis-oikeuksiin ja perusvapauksiin kohdennettavaa tukea keskeisenä osana ENP:tä; painottaa, että ENP:n puitteissa ei pitäisi hyväksyä mitään näitä keskeisiä arvoja vaarantavia toimintalinjoja; korostaa, että unionin ja sen jäsenvaltioiden olisi tarjottava kannustimia ja taitotietoa demokraattisten uudistusten toteuttamiseen ja tukemiseen sekä poliittisten, taloudellisten ja yhteiskunnallisten haasteiden ratkaisemiseen;

23. tähdentää, että on keskityttävä edelleen demokratian, oikeusvaltioperiaatteen, hyvän hallintotavan, oikeuslaitoksen riippumattomuuden, korruption torjumisen sekä monimuotoisuuden ja vähemmistöjen oikeuksien, HLBTI-ihmistien, vammaisten ja etnisiin ja uskonnollisiin vähemmistöihin kuuluvien oikeudet mukaan luettuna, kunnioittamisen lujittamiseen ja vakiinnuttamiseen; korostaa, että kansallisten laitosten, myös kansalliskokousten, kehittäminen sekä kansalaisyhteiskunnan, demokratiaa edistävien ryhmien ja puolueiden tukeminen tehostaa poliittista vuoropuhelua ja moniarvoisuutta;

24. painottaa, että naisten oikeudet, sukupuolten yhdenvertaisuus ja oikeus syrjimättömyyteen ovat perusoikeuksia ja EU:n ulkoisten toimien keskeisiä periaatteita; painottaa, että on edistettävä lasten ja nuorten oikeuksia ja sukupuolten tasa-arvoa ja naisten taloudellisten ja poliittisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämistä pyrkien siihen, että unionin naapurimaissa on osallistavat, vauraat ja vakaat yhteiskunnat;

25. katsoo, että tarkistetun ENP:n avulla olisi vahvistettava perusvapauksien edistämistä ENP-maissa siten, että edistetään ilmaisunvapautta, yhdistymisvapautta, oikeutta rauhanomaiseen kokoontumiseen ja lehdistönvapautta ja tiedotusvälineiden vapautta tekijänä, joka mahdollistaa taloudellisten, sosiaalisten ja kulttuuristen oikeuksien toteutumisen;

26. painottaa, että on tärkeää kehittää ENP:n sosiaalista ulottuvuutta sitoutumalla kumppanien kanssa köyhyyden ja syrjäytymisen torjuntaan, edistämällä työllisyyttä ja oikeudenmukaista kasvua, helpottamalla asianmukaisia työelämän suhteita ja edistämällä koulutusta ja ihmisarvoista työtä, millä torjutaan myös laittoman maahanmuuton perussyitä;

27. pitää unionin ja sen naapurimaiden käymää kulttuurista vuoropuhelua merkittävänä konfliktinestön ja rauhanrakentamisen, luovien toimialojen kehittämisen, ilmaisunvapauden lujittamisen, sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen tukemisen sekä kansalaisyhteiskunnan, kulttuurien ja uskontojen välillä käytävän vuoropuhelun yhteydessä; katsoo tämän olevan tarpeen vähemmistöihin ja uskonnollisiin ryhmiin kohdistuvan syrjinnän ja vainoamisen torjumiseksi; kehottaa vahvistamaan kulttuurisuhteiden kehystä, jotta kehitetään liikkuvuutta, koulutusta ja valmiuksien lisäämistä koskevia ohjelmia ja vaihtoja kulttuuri- ja opetusalailla;

28. painottaa, että kumppanuuteen yhteiskuntien kanssa perustuvaa lähestymistapaa olisi vahvistettava ja edistettävä; kehottaa määrittämään politiikan yhteiset edut ja tavoitteet kuullen kaikkia erilaisten yhteiskuntien sidosryhmiä eikä ainoastaan viranomaisia;

29. painottaa, että muuntamisen ja demokratisoinnin prosesseissa on kehitettävä elinvoimainen ja aktiivinen kansalaisyhteiskunta, johon kuuluvat työmarkkinaosapuolet ja liike-elämän edustajat; kehottaa jatkamaan kansalaisyhteiskunnan, paikallisten pk-yritysten ja muiden ei-valtiollisten toimijoiden tukemista, koska ne toimivat uudistusprosessin moottoreina; kehottaa EU:n ja naapurimaiden kansalaisyhteiskunnan toimijoita ja sektoreita käymään sitoutuneempaa vuoropuhelua ja syventämään kumppanuutta ENP:n kehityksessä; tähdentää eurooppalaisten yritysten merkitystä ja roolia liiketoimintaa koskevien kansainvälisten normien, kuten yhtiöiden yhteiskuntavastuuta koskevien normien, edistämisessä ja levittämisessä;

Eriyttäminen ja ehtojen asettaminen

30. edellyttää, että ENP:stä kehitetään yksilöllisempi ja joustavampi toimintakehys, jota voidaan mukauttaa kumppanimaiden nykyiseen monimuotoisuuteen, ja että "eriytettyä lähestymistapaa" sovelletaan joustavasti; korostaa, että ENP-maiden välillä tarvitaan eriyttämistä;

31. tähdentää, että uudistusprosesseihin on sovellettava vaikuttavia ehtoja; korostaa, että unionin on oltava johdonmukainen antamissaan kannoissa ja taloudelliselle tuelle asettamissaan ehdoissa; painottaa, että unioni ei voi tinkiä perusarvoistaan ja -oikeuksistaan ja että sen olisi vältettävä kaksoisstandardien luomista; tähdentää, että pitkän aikavälin poliittiseen, taloudelliseen ja yhteiskunnalliseen kehitykseen johtavien uudistusten toteuttamisessa edenneille ja unionin kanssa tiiviimpään poliittiseen yhteistyöhön pyrkiville maille olisi myönnettävä konkreettisempaa EU:n tukea ja EU:n olisi sitouduttava niihin konkreettisemmin; katsoo, että uudistusprosessien etenemistä olisi arvioitava kulloinkin saavutettujen tulosten perusteella; korostaa, että on tärkeää soveltaa täysimääräisesti "enemmällä enemmän" -periaatetta;

Torstai 9. heinäkuuta 2015

32. korostaa, että assosiaatiosopimukset ovat pisimmälle edistynyt, mutta eivät lopullinen vaihe unionin ja sen naapurien suhteissa;

33. katsoo, että unionin olisi kutsuttava assosiaation piiriin kuulumattomat kumppanimaat osallistumaan alueelliseen yhteistyöhön, mihin kuuluu mahdollisuus tehdä uusia tai panna uudelleen täytäntöön olemassa olevia alakohtaisia sopimuksia, kuten energiayhteisö, jotka helpottaisivat tällaisten maiden sisällyttämistä EU:n neljän perusvapauden alueen tiettyihin toimialoihin;

34. katsoo, että ENP:tä toteutettaessa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota talouden ohjausjärjestelmää ja ENP-maiden julkisen talouden kestävyttä koskevaan yhteistyöhön;

Turvallisuusulottuvuus

35. toteaa, että naapurimaat ovat huolissaan rauhan, turvallisuuden ja vakauden säilymisestä ja että niiden turvallisuustilanne heikkenee rajusti; edellyttää, että ENP:ssä on korostettava vahvasti turvallisuuskäsitteitä ja toteaa, että toistaiseksi politiikassa ei ole valitettavasti kehitetty tähän tarvittavia välineitä; painottaa, että EU:n olisi keskityttävä parantamaan sen nykyisten kriisinhallintavälineiden tehokkuutta ja vaikuttavuutta, jotta luodaan valmiuksia kriisinhallintatoimenpiteiden toteuttamisalan laajentamiseksi; korostaa, että turvallisuus, vakaus ja kehitys ovat tiiviisti sidoksissa toisiinsa ja että alueen turvallisuuteen liittyvät huolenaiheet ja niiden perimmäiset syyt edellyttävät kattavaa lähestymistapaa;

36. toteaa, että Sahelin ja Saharan alueen muodostaman kaistaleen vakautta on pidettävä sekä Pohjois- että Etelä-Afrikan epävakauteen ratkaisevasti vaikuttavana tekijänä ja että tämän alueen epävakauteen johtuu ase-, huume- ja ihmiskaupan verkostojen lisääntymisestä ja vaikuttaa haitallisesti myös Euroopan vakauteen;

37. edellyttää yhteistyön tiivistämistä ENP-toimintojen sekä laajemmin yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) ja yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (YTPP) toimintojen kanssa vahvistaen samalla sisäisen ja ulkoisen turvallisuuden välisiä yhteyksiä ja ottaen huomioon ENP-maiden ja unionin erilaiset turvallisuuskäsitteet; korostaa, että ENP:n ja EU:n turvallisuusstrategian uudelleentarkastelussa olisi noudatettava johdonmukaisuutta ja että ne olisi sovitettava täysimääräisesti yhteen;

38. korostaa, että tarvitaan kaikenkattavaa poliittista strategiaa, jolla varmistetaan kansainvälisen oikeuden ja kansainvälisten sitoumusten täysipainoinen noudattaminen sellaisina kuin ne ovat vuonna 1975 tehdyssä Helsingin päätöksiäkirjassa, joka perustuu ihmisoikeuksien, vähemmistöjen oikeuksien ja perusvapauksien, valtioiden itsenäisyyden, itsensä määräämisoikeuden, alueellisen koskemattomuuden, rajojen kansojen loukkaamattomuuden, yhtäläisten oikeuksien ja itsensä määräämisoikeuden kunnioittamiseen sekä konfliktien rauhanomaiseen ratkaisemiseen; toteaa, että Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestöllä (Etyj) voi olla tässä suhteessa merkittävä rooli Yhdistyneiden kansakuntien kehityksenä, koska Etyj on suurin turvallisuudesta vastaava alueellinen organisaatio; katsoo, että sen olisi tartuttava aktiivisesti tilanteeseen ja otettava asiassa sovittelijan rooli; kannattaa kumppanien oikeutta tehdä riippumattomasti ja itsenäisesti ulko- ja turvallisuuspoliittisia valintoja ilman ulkoista painostusta ja pakottamista;

39. edellyttää, että tarkistetussa politiikassa tuetaan kumppanimaita kehittämään asianmukaisia valtiorakenteita käsittelemään turvallisuuskysymyksiä, kuten tehokasta lainvalvontaa, terrorismia ja järjestäytyneitä rikollisuutta, tiedustelua ja turvallisuutta, mukaan luettuna verkkoturvallisuus, mitä olisi kehitettävä ihmisoikeuksia täysimääräisesti kunnioittaen ja aina täydennettävä asianmukaisella parlamentaaraisella valvonnalla; korostaa, että unionin olisi toimittava muun muassa turvallisuusalan uudistamisen kaltaisilla aloilla ja aseistariisun, demobilisaation ja yhteiskuntaan sopeuttamisen alalla konfliktien jälkeisissä tilanteissa; kehottaa unionia keskittymään kumppanimaiden valmiuksien kehittämiseen rajavalvonnan saralla; antaa tunnustusta toimille, joita eräät kyseisistä maista ovat jo tämän suhteen toteuttaneet; kehottaa naapurimaita osallistumaan yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan operatioihin tarkoituksenmukaisilla osin; kehottaa unionia edistämään naapurimaissa turvallisuuden alalla toteutettavia yhteisiä aloitteita, jotta kyseiset maat voivat kantaa enemmän vastuuta ja parantaa alueensa turvallisuutta;

40. muistuttaa jäsenvaltioita velvoitteista, jotka perustuvat aseiden vientiä koskevaan neuvoston yhteiseen kantaan (2008/944/YUTP), jossa edellytetään muun muassa, että jäsenvaltioiden on evättävä maastavientilupa, jos on olemassa selkeä vaara, että vietävää sotilasteknologiaa tai vietäviä puolustustarvikkeita saatetaan käyttää kansalliseen sortotoimintaan tai kansainvälisen humanitaarisen oikeuden vakaviin loukkauksiin, vienti aiheuttaisi tai pitkittäisi aseellisia konflikteja tai kärjistäisi jännitteitä tai konflikteja lopullisessa määräraamassa tai vietävää sotilasteknologiaa tai vietäviä puolustustarvikkeita vietäisiin hyökkäykseksi toimintaan toista maata vastaan tai aluevaatimuksen tehostamiseksi voimatoimin;

Torstai 9. heinäkuuta 2015

41. korostaa, että on aktiivisesti edistettävä ja tuettava konfliktien rauhanomaista ratkaisemista ja konfliktien jälkeistä sovinnontekoa unionin naapurimaissa käyttäen eri välineitä sen mukaan, millaista lisäarvoa ne voivat tuottaa; katsoo, että kyseisiä toimenpiteitä ovat muun muassa unionin erityisedustajien tekemä työ, luottamusta lisäävät ohjelmat, vuoropuhelun jatkaminen, henkilökohtaisiin kontakteihin perustuva välitystoiminta sekä yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan operaatiot; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ja EUH:ta kehittämään innovatiivisia toimia ja lähestymistapoja, mukaan lukien julkiset viestinnän strategiat ja epäviralliset kuulemiset, jotta tuetaan vuoropuhelua ja sovittelua; toteaa, että unionin edustustoilla on ratkaiseva rooli varhaisvaroitussjärjestelmien perustamisessa luomalla erilaisten kansalaisjärjestöjen kanssa tiiviitä ennalta ehkäiseviä verkostoja;

42. muistuttaa tukevana kumppanimaiden itsemääräämisoikeutta, alueellista koskemattomuutta ja poliittista itsenäisyyttä; katsoo, että ENP:n avulla olisi edistettävä ja tuettava näitä periaatteita käytännössä; korostaa, että jäätyneet tai pitkittyneet konfliktit haittaavat ENP:n täysimääräistä kehittämistä; pitää tässä yhteydessä valitettavana, että ENP:n käynnistämisestä lähtien nykyisten konfliktien ratkaisemisessa ei ole edistytty lainkaan; muistuttaa kannastaan, jonka mukaan kumppanimaan alueen miehittäminen on vastoin itäisen kumppanuuden ja ENP:n peruseriaatteita ja -tavoitteita; painottaa tarvetta pyrkiä jäätyneiden konfliktien mahdollisimman nopeaan rauhanomaiseen ratkaisuun kansainvälisen oikeuden normien ja periaatteiden perusteella; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa toimimaan nykyistä aktiivisemmassa asemassa tekemällä selväksi, että kahdenvälisen suhteiden syventäminen on yhteydessä konfliktien rauhanomaiseen ratkaisuun ja kansainvälisen oikeuden noudattamiseen; korostaa tässä yhteydessä, että on tärkeää noudattaa periaatteellista politiikkaa, jolla edistetään vastuuvollisuutta kaikista ihmisoikeusrikkomuksista sekä kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkauksista ja vältetään kaksoisstandardien noudattamista;

43. kehottaa EU:ta soveltamaan alueellisiin konflikteihin EU:n yhdentymisen henkeä ja siitä saatuja historiallisia kokemuksia, koska kahdenväliset kysymykset on ratkaistava rauhanomaisesti ja koska hyvät naapuruussuhteet ja alueellinen yhteistyö ovat olennainen osa ENP:tä; kehottaa tältä osin ottamaan kansalaiset mukaan prosessiin ja sitouttamaan julkiset toimijat monialaisiin kumppanuuksiin ja kytköksiin unionin vastapuolien kanssa, sekä sitoutumaan yhteiskuntaan ja nuorempaan sukupolveen muutosta edistävänä tekijänä;

Alueellisen yhdentymisen edistäminen

44. korostaa ENP:n alueellisen ulottuvuuden merkitystä ja tarvetta edistää alueellista yhteisvaikutusta ja yhdentymistä ja myötävaikuttaa siihen alueellisten yhteistyöohjelmien avulla; painottaa, että taloudellisen yhteistyön lisääminen ENP-maiden välillä on tarpeen, jotta voidaan luoda vakautta ja vaurautta unionin naapurustossa;

45. kehottaa tältä osin täydentämään unionin kahdenvälistä suhdetta ENP-maiden kanssa monenvälisellä ulottuvuudella lisäämällä toimien ja aloitteiden määrää tässä yhteydessä ja kiinnittämällä erityishuomiota rajatylittävien hankkeiden vahvistamiseen, ihmisten välisiä yhteyksiä koskevien ohjelmien vauhdittamiseen, alueellista yhteistyötä koskevien kannustimien kehittämiseen ja kansalaisyhteiskunnan kanssa käytävän aktiivisen vuoropuhelun vahvistamiseen entisestään; katsoo, että tulevan ENP:n olisi toimittava alueellisena ja osallistavana foorumina, jolla voidaan keskustella ihmisoikeuskysymyksistä ENP:n peruseriaatteiden mukaisesti;

46. kehottaa arvioimaan järjestelmällisesti ihmisoikeuksiin kohdistuvia vaikutuksia, sukupuolinäkökulma mukaan lukien, kauppasopimuksissa ja rahoitustuessa, jota EU myöntää ohjelmille ja hankkeille ENP:n kehityksessä;

47. kehottaa lujittamaan tarkistetussa politiikassa nykyisiä yhteistyöfoorumeita, eli Välimeren unionia ja itäistä kumppanuutta, jotta voidaan tukea edelleen alueellista yhdentymistä, kun kumppaneiden yksittäisellä politiikan alalla esiin nostamat painopisteet ovat samanlaisia, tarkastella erityisiä alueita pienempiä kokonaisuuksia koskevia kysymyksiä, kuten liikkuvuutta, energiaa tai turvallisuutta, ja lähentää kumppaneita toisiinsa taloudellisten standardien ja lainsäädännön suhteen; katsoo, että ENP:n monenvälisiä rakenteita olisi vahvistettava ja kehitettävä entistä strategisemmin;

48. korostaa monenvälisen kokouksen, kuten EU:n ja sen itäisten naapurimaiden parlamentaarisen edustajakokouksen (Euronest) ja Välimeren unionin parlamentaarisen edustajakokouksen, merkitystä poliittisen vuoropuhelun foorumeina ja omistajuuden edistämisen välineinä naapuruuspolitiikassa; kannustaa edellä mainittuja tahoja lisäämään aktiivisuuttaan asianmukaisesti ja vaikuttavalla tavalla;

49. korostaa parlamentaarisen diplomatian ja parlamentin naapuruston vastapuolien kanssa säännöllisten järjestämien parlamenttien välisten kahdenvälisen kokouksen lisäarvoa välineenä, jolla vaihdetaan kokemuksia ja arvioidaan yksittäisten maiden suhteita EU:hun ja niiden tilaa; kannustaa jäsenvaltioiden kansallisia parlamenteja järjestämään parlamenttien välisiä kahdenvälisiä kokouksia ENP:n kehityksessä yhdenmukaisen lähestymistavan varmistamiseksi;

Torstai 9. heinäkuuta 2015

50. korostaa tässä yhteydessä myös itäisen kumppanuuden maiden paikallis- ja alueviranomaisten vuotuisen konferenssin (CORLEAP) ja Euro-Välimeri-alueen alue- ja paikallisedustajien kokouksen (ARLEM) merkitystä, sillä ne tarjoavat paikallisille ja alueellisille edustajille mahdollisuuden käydä vuoropuhelua EU:n toimielinten kanssa ja kehittää taloudellista, sosiaalista, alueellista ja paikallista yhteistyötä;

51. painottaa, että itäisen kumppanuuden kansalaisyhteiskuntafoorumien ja eteläisiä kumppanimaita koskevan vastaavan aloitteen kaltaisten alueellisten kansalaisyhteiskuntafoorumien kehittäminen vahvistaa sidosryhmien sitoutumista, millä edistetään demokratiaprosessia ja talousuudistuksia naapurimaissa;

Naapurien naapurit

52. korostaa, että naapurimaiden kanssa on kehitettävä vahvoja kumppanuuksia; pitää tärkeänä varmistaa, että ENP on osa unionin laajempaa ulkopoliittikkaa ja että otetaan huomioon naapurimaihin vaikuttavat muut strategiset toimijat – ”naapurien naapurit” – sekä kansainväliset ja alueelliset järjestöt; toteaa, että tämän saavuttamiseksi on tarkasteltava yhteisen edun mukaisia kysymyksiä ja yhteisiä huolenaiheita, kuten alueellista ja kokonaisvaltaista turvallisuutta, olemassa olevien kahdenvälisten kehysten tai monenvälisen vuoropuhelun välityksellä sopivissa ja tarkoituksenmukaisissa tapauksissa;

53. tähdentää, että unionin olisi realistisesti harkittava erilaisia poliittisia vaihtoehtoja, joita sen kumppaneille on tarjolla, sekä tapoja luoda eri tasojen yhteyksiä naapureihin ja käsitellä naapuruuspolitiikassa kolmansien maihin sovellettavaa ulkopoliittikkaa, varmistaen samalla, että unionin ja sen itsenäisten kumppanien tehtävänä on päättää, miten ne haluavat edetä suhteissaan;

54. muistuttaa olevansa vakuuttunut siitä, ettei pitkälle menevän ja laaja-alaisen vapaakauppasopimuksen määräyksistä aiheudu kaupallisia haasteita Venäjän federaatiolle ja että assosiaatiosopimuksia ei tule pitää tekijöinä, jotka vaikuttavat haitallisesti itäisten kumppanimaiden hyviin suhteisiin niiden naapurien kanssa;

55. kehottaa EU:ta kehittämään tehokkaita mekanismeja sellaisten ENP-kumppanimaiden tukemiseksi, jotka noudattavat unioniin yhdentymistä koskevaa kunnianhimoista suunnitelmaa ja joita vastaan kolmannet maat toteuttavat tästä syystä vastatoimenpiteitä, taloudellisia pakotteita tai suoranaisia sotilaallisia toimenpiteitä; muistuttaa, että vaikka ENP:tä ei ole suunnattu muita strategisia toimijoita vastaan ja vaikka torjutaan ajatus geopoliittisen nollasummapelin pelaamisesta naapurustossa, unionin on tarjottava uskottavia sitoumuksia ja lujaa poliittista tukea kumppaneille, jotka haluavat lähentyä siihen tiiviimmin;

56. kehottaa unionia hyödyntämään asiantuntemusta, jota on kertynyt niille alueellisille järjestöille, joiden jäseniä unionin naapurimaat ovat, kuten Euroopan neuvostolle, Etyjille, Afrikan unionille; YK:n alaisille alueellisille virastoille ja Arabiliitolle, sekä aktiivisesti ottamaan ne mukaan ja tekemään niiden kanssa yhteistyötä alueellisten konfliktien ratkaisemiseksi; muistuttaa näiden olevan merkittäviä foorumeja, joilla kumppanit voidaan sitouttaa uudistusten toteuttamiseen, ihmisoikeuksia koskevien huolenaiheiden ja alueellisten kysymysten – joista niiden olisi otettava enemmän vastuuta – käsittelemiseen ja demokratisoinnin edistämiseen;

Politiikan tavoitteet ja välineet*Eriytetty tarjous: ensisijaiset toiminta-alat*

57. kehottaa unionia kartoittamaan ja määrittämään yhdessä kumppaniensa kanssa ensisijaiset tavoitteet, jotka koskevat yhteistyön tehostamista ja yhdentymistä eri aloilla, joita ovat esimerkiksi talouskehitys ja inhimillinen kehitys, konfliktien ja katastrofien estäminen, infrastruktuuri ja alueellinen kehitys, ympäristöasioihin, kauppakilpailua koskevaan politiikkaan sekä pk-yritykset, maahanmuutto, turvallisuus ja energia ja energiatehokkuus, pyrkien luomaan vaurauden, vakauden ja hyvien naapurussuhteiden alue;

58. katsoo, että uudessa ENP:ssä olisi tultava näkyviin unionin sisä- ja ulkopoliittikan johdonmukaisuutta koskeva tavoite sekä tiettyjen sisä- ja ulkoasioiden väliset läheiset ja yhä tärkeämmät yhteydet;

59. katsoo, että tulevien digitaalisten sisämarkkinoiden alan yhteistyön vahvistaminen sekä sähköisen hallinnon uudistuksien ja avointa hallintoa koskevien ratkaisujen tukeminen ovat välineitä, joilla edistetään kansalaisten osallisuutta;

Torstai 9. heinäkuuta 2015

60. korostaa ihmisten vapaan liikkuvuuden merkitystä ja tukee liikkuvuuden lisäämistä naapurustossa turvallisessa ja asianmukaisesti hallinnoidussa ympäristössä viisumihuojennusten ja -vapauden välityksellä, etenkin kun on kyse opiskelijoista, nuorista, taiteilijoista ja tutkijoista; kehottaa komissiota jatkamaan yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa liikkuvuutta koskevien kumppanuuksien tehostamista naapurimaissa ja kehittämään mahdollisuuksia sellaisia kiertomuut- tojärjestelmiä varten, jotka tarjoaisivat maahanmuuttajille turvallisia ja laillisia reittejä; kehottaa EU:ta tekemään selvän eron vainoamisen vuoksi turvapaikkaa hakevien ja taloudellisista syistä laittomasti maahan muuttavien välillä; suhtautuu tuomitsevasti ihmiskauppaan, jonka uhreista suurin osa on naisia, ja korostaa, että on tärkeää vahvistaa uudelleen kumppanimaiden kanssa tehtävää yhteistyötä ihmiskaupan torjumiseksi;

61. kehottaa komissiota kiinnittämään huomiota sukupuolten yhdenvertaisuutta koskevaan näkökulmaan edistettäessä ammatillista koulutusta ja korkeakoulutusta samoin kuin naapurimaiden kanssa toteutettavien kiertomuutto-ohjelmien kehityksessä, jotta vahvistetaan naisten osallistumista talouden toimintaan;

62. toteaa, että epävakaus juontuu perimmiltään suurtyöttömyydestä, etenkin nuorten työttömyydestä, vapaan tiedonkulun puutteesta, sosiaalisesta syrjäytymisestä ja köyhyydestä, vähemmistöjen oikeuksien puutteellisesta suojelemi- sesta sekä naisten vähäisestä osallistumisesta politiikkaan ja sosiaalis-taloudelliseen toimintaan, kehnosta hallinnosta ja laajamittaisesta korruptiosta, ja edellyttää sitoumuksia, jotka ovat vaativampia kuin pitkälle menevissä ja laaja-alaisissa vapaakauppasopimuksissa; toteaa, että pelkät kaupallisten sopimuksien ja vapaakauppasopimuksien tekemistä koskevat näkymät eivät ole riittävän tehokkaita kannustimia kumppanuutemme vahvistamiseksi naapurimaiden ja erityisesti eteläisen Välimeren maiden kanssa; panee merkille, että EU:n naapurimaat eivät tee alueellista talousyhteistyötä, ja kehottaa vakiinnuttamaan alialueellisia aloitteita niiden välisen kaupankäynnin lisäämiseksi;

63. painottaa nuoria, naisia ja tulevia johtajia koskeviin hankkeisiin investoimisen merkitystä hyödyntämällä täysimääräisesti Erasmus+-ohjelman tarjoamia stipendimahdollisuuksia edistettäessä opiskelijoiden ja opettajien vaihtoa ENP-maiden ja unionin jäsenvaltioiden välillä, tarkoituksena kouluttaa ENP-maiden ja unionin jäsenvaltioiden tulevia johtajia; katsoo, että lisäksi on edistettävä edelleen College of Europe'n kaltaisia akateemisia ja koulutuksellisia hankkeita, joiden arvo tällä alalla on jo osoitettu;

64. kehottaa komissiota kartoittamaan ja tarjoamaan ENP-maille eritasoisia osallistumis-, yhteistyö- ja sitoutumisvaiht- oehjoja toimintapolitiikoissaan, ohjelmissaan ja virastoissaan, kuten Europolissa, Frontexissa, tullivalvonnassa ihmiskaupan sekä taloudellisen ja rajat ylittävän rikollisuuden torjunnan alalla sekä energiayhteisön alalla; katsoo, että energiayhteisö voi onnistuneena yhdyntymissopimuksena toimia suuremmissa roolissa Euroopan naapurisuuspolitiikassa; korostaa energia- turvallisuuden merkitystä ja tähdentää, että on tärkeää tiivistää energiayhteistyötä unionin naapurimaissa, jotta saavutetaan yhteinen tavoite eli kohtuuhintaisen, kestävän, tehokkaan ja puhtaan energian häiriötön toimitus; kehottaa avaamaan energiaunionin vaiheittain ENP-maille; kannustaa komissiota edistämään verkkorikollisuuden torjunnasta tehtyä Budapestin yleissopimusta ENP-maissa ja kehottamaan niitä liittymään siihen, jolleivät ne vielä ole sitä tehneet;

65. katsoo, että olisi korostettava enemmän teknisen tuen ohjelmien (kuten TAIEX:n ja twinning-kumppanuusohjelman) käyttöä ja että kumppanit olisi otettava mukaan Erasmus-ohjelman ja Horisontti 2000 -ohjelman kaltaisiin ohjelmiin, koska niillä voidaan edistää tietämyksen levittämistä ja eri tason verkostojen perustamista ja ne muodostavat perustan yhteisen naapurialueen muodostamiselle;

66. katsoo, että naapurisuuspolitiikan parlamentaarista ulottuvuutta on lisättävä parantamalla parlamenttien välisten tapaamisten, EU:n kanssa tehdyillä sopimuksilla perustettujen parlamentaaristen yhteiselinten ja parlamentaaristen yleiskokousten vaikuttavuutta; pitää tässä yhteydessä myönteisenä uutta lähestymistapaa, jota parlamentti soveltaa parlamentaariseen demokraattiseen tukeen; korostaa ENP-maiden parlamenttien tehtävää, joka liittyy hallitusten vastuuvälillisinä pitämiseen, ja kannustaa vahvistamaan parlamenttien valvontavalmiuksia; pyytää ottamaan Euroopan parlamentin mukaan uuden ENP:n täytäntöönpanoon ja tiedottamaan sille säännöllisesti ja kuulemaan sitä kyseisen politiikan edistymisestä kumppanimaisissa; katsoo, että Euroopan tason poliittisilla puolueilla sekä jäsenvaltioiden kansallisten parlamenttien ja Euroopan parlamentin poliittisilla ryhmillä voi olla merkittävä rooli ja ne voivat kantaa ratkaisevaa vastuuta pyrittäessä edistämään poliittista kulttuuria, joka perustuu täysivaltaisiin demokraattisiin toimielimiin, oikeusvaltioperiaatteen, monipuoluedemokratiaan sekä naisten täysimääräiseen osallistumiseen päätöksentekoon;

67. korostaa, että olisi varmistettava myös jäsenvaltioiden omistajuuden toteutuminen, jotta ENP:stä voisi tulla menestyksekkästä politiikkaa, myös laajentamalla lippulaiva-aloitteita; kehottaa siksi komissiota tehostamaan poliittista koordinoitua ja rahoitusavun yhteistä ohjelmasuunnittelua sekä ottamaan käyttöön mekanismeja, joilla edistetään ENP- maita koskevan tiedon jakamista jäsenvaltioiden ja EU:n rakenteiden keskuudessa sekä jäsenvaltioiden, unionin rakenteiden ja naapurimaiden välistä kuulemistä; toteaa, että EU:n rahoitusavun ja teknisen avun ehdoksi olisi asetettava konkreettisten vertailuarvojen menestyksellinen saavuttaminen uudistusprosessien yhteydessä, minkä perusteella lisätukea myönnetään;

Torstai 9. heinäkuuta 2015*Arviointi ja näkyvyys*

68. korostaa, että tiiviissä yhteistyössä ja kansalaisjärjestöjä kuullen kumppanimaiden viranomaisten kanssa käynnistetyissä toimintasuunnitelmissa olisi keskityttävä rajalliseen määrään ensisijaisia realistisia tavoitteita, jotka olisi saavutettava; korostaa, että niiden täytäntöönpanoa olisi arvioitava säännöllisesti tai olosuhteiden niin vaatiessa ja toimintapolitiittisista vaihtoehdoista olisi sovittava yhteisesti; huomauttaa, että on tärkeää kehittää kansalaisyhteiskunnan järjestöjen kanssa kuulemisprosessia, joka koskee vertailuarvojen määrittämistä;

69. tähdentää, että edistymiskertomuksissa olisi keskityttävä toimintasuunnitelmissa esitettyjen ensisijaisten tavoitteiden saavuttamiseen ja niissä olisi tuotava esiin kumppanimaan sitoutumisen taso; pyytää jälleen, että kertomuksissa esitetty tieto suhteutetaan ottamalla huomioon kansallinen konteksti ja sisällyttämällä siihen aiempien vuosien suuntaukset; katsoo, että kaikki ENP-maiden tärkeimmät sidosryhmät, kansalaisyhteiskunta mukaan lukien, olisi otettava aidosti mukaan ja niitä olisi kuultava ennen kertomusten laatimista; kehottaa asettamaan edistymiskertomuksien kaltaiset keskeiset asiakirjat helposti saataville asiasta vastaavan unionin edustuston verkkosivulle ja kääntämään ne paikalliselle kielelle; kehottaa unionia soveltamaan selvemmin laatuun perustuvia toimenpiteitä tarkastellessaan kumppanimaiden edistymistä ja käynnistämään ehtoihin perustuvia tehokkaita toimia, jotka liitetään kumppanien saavuttamiin edistysaskeliin ihmisoikeuksien, oikeusvaltion ja demokratian alalla;

70. katsoo, että unionin tuen näkyvyyttä olisi parannettava, jotta kumppanimaiden ja unionin jäsenvaltioiden väestöt olisivat perillä unionin tuen eduista; kehottaa komissiota suunnittelemaan mekanismin, joka liittyy EU:n humanitaarisen tuen antamiseen naapurimaille, joka eroaisi kaikkiin kolmansiin maihin nähden maailmanlaajuisesti käytetystä mallista ja jolla varmistetaan muiden tavoitteiden ohella EU:n ja sen poliittisen ohjelman laaja näkyvyys; painottaa, että on tärkeää ja tarpeen ottaa käyttöön mekanismi, jolla voidaan varmistaa EU:n myöntämään rahoitusapuun liittyvä avoimuus;

71. kehottaa unionia lujittamaan valmiuksiaan torjua unionia ja sen jäsenvaltioita vastaan suunnattuja disinformaatio- ja propagandakampanjoita, koska niillä pyritään horjuttamaan EU:n ja jäsenvaltioiden yhtenäisyyttä ja solidaarisuutta; kehottaa unionia lujittamaan näkyvyyttään osoittaakseen, että se tukee kumppanimaita ja on sitoutunut niihin; korostaa, että on tärkeää edistää ENP-maiden objektiivista, riippumatonta ja puolueetonta tiedonvälitystä ja tiedotusvälineiden vapautta; korostaa, että unionin on pyrittävä viestimään strategisesti naapurimaissaan muun muassa arvoistaan ja tavoitteistaan ja kehitettävä tarkistetussa politiikassaan kattava, vaikuttava ja järjestelmällinen viestintästrategia;

72. kehottaa EU:ta lisäämään läsnäoloaan kumppanimaissa hyödyntämällä entistä interaktiivisempia audiovisuaalisia keinoja ja sosiaalista mediaa paikallisilla kielillä, jotta voidaan tavoittaa koko yhteiskunta; kehottaa komissiota valmistelemaan ENP-maiden yhteiskuntia varten selkeän viestintästrategian, jotta sen avulla voidaan selittää muun muassa pitkälle menevien ja laaja-alaisten vapaakauppa-alueiden kaltaisia assosiaatiosopimuksen etuja, joiden avulla kumppanimaat voivat nykyaikaistaa poliittista järjestelmäänsä ja talousjärjestelmäänsä;

o

o o

73. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä ENP-maiden hallituksille ja parlamenteille, Euronestin ja Välimeren unionin parlamentaarille edustajakokouksille, Arabiliitolle, Afrikan unionille, Euroopan neuvostolle ja Etyjille.